

การพัฒนาหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
The Development of Tale Books and Peer-Assisted Learning Management
to Enhance Read Aloud Ability of Prathomsuksa 3 Students

Received: April 7, 2024

Revised: May 1, 2024

Accepted: May 10, 2024

อภิชาติ อ้วนศิริ^{*1}
Apichat Uansiri

ชลธิชา หอมฟุ้ง²
Cholticha Homfung

ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม³
Chaiyos Paiwithayasiritham

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 23 คน โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงก่อนทดลอง มีแบบแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) หนังสือนิทาน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

*Corresponding author, e-mail: uansiriapichat@gmail.com

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Student of M.Ed. Program in Thai Language Teaching, Faculty of Education, Silpakorn University. e-mail: uansiriapichat@gmail.com

² รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์วิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Associate Professor Dr. of Department of Curriculum and Teaching Methods, Faculty of Education, Silpakorn University. e-mail: homfung_c2@su.ac.th

³ รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์วิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Associate Professor Dr. of Department of Basic Education, Faculty of Education, Silpakorn University. e-mail: paiwithayasirit_c@su.ac.th

ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคุณภาพในระดับมากที่สุด ($M = 4.98$, $SD = 0.02$) 2) ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานรวมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($M = 2.96$, $SD = 0.15$)

คำสำคัญ หนังสือนิทาน การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน การอ่านออกเสียงคำ

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop tale books to improve the quality for enhancing the read-aloud ability of Prathomsuksa 3 students. 2) to compare the read-aloud ability of Prathomsuksa 3 students before and after study by using tale books and peer-assisted learning management, and 3) to study the students' opinion about using Tale Books and Peer-Assisted Learning Management to enhance read-aloud ability. The sample consisted of 23 students during the second semester of the 2023 academic year. They were selected by cluster random sampling. The method of this research was a pre-experimental design that consisted of a one-group pre-test and post-test design class. The research instruments were 1) the tale books, 2) lesson plans, 3) a word-reading aloud test, and 4) questionnaires to investigate students' opinions by using the tale books and peer-assisted learning management to enhance their read-aloud ability. The data were analyzed by means (M), standard deviation of items (SD), and t-test dependent.

The research findings were as follows: 1) The quality of the tale books for enhancing the read-aloud ability of Prathomsuksa 3 students is at its highest level ($M = 4.98$, $SD = 0.02$). 2) The ability to read aloud of Prathomsuksa 3 students after studying by using tale books and peer-assisted learning management was higher than before learning and was statistically significant at the .05. 3) The sample student had opinions about using tale books and peer-assisted learning management to enhance read-aloud ability. Overall, it was at a high level of agreement ($M = 2.96$, $SD = 0.15$).

Keywords: Tale Book, Peer-Assisted Learning Management, Read Aloud Ability

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านออกเสียง (Read Aloud) เป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านต้องเปล่งเสียงคำ หรือประโยค ที่อ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธี (ซันธชัย อธิเกียรติ, 2562) จำแนกตามลักษณะคำประพันธ์ได้ 2 ลักษณะ ได้แก่ การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง (กัญณฐา พงศ์พิริยวณิช, 2561; จันทรา ด้านคงรักษ์, 2566) และจำแนกตามบริบทการอ่านได้ 2 ลักษณะ ได้แก่ การอ่านออกเสียงโดยครู พ่อแม่ หรือผู้ดูแล และการอ่านออกเสียงโดยนักเรียน (McCormick, 1977) โดย Bravo, Hiebert & Pearson (2007) อธิบายว่า การอ่านออกเสียงโดยครู พ่อแม่ หรือผู้ดูแล และการอ่านออกเสียงโดยนักเรียนนั้นมีความเชื่อมโยงกันในเชิงการพัฒนาทักษะการรู้ภาษาของเด็ก โดยการอ่านออกเสียงโดยครู พ่อแม่ หรือผู้ดูแล เป็นการอ่านที่มีส่วนสำคัญในการกระตุ้นการได้ยินคำศัพท์ของนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางภาษาน้อย การได้ยินเสียงอ่านจะทำให้นักเรียนรู้จักคำศัพท์เพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน (critical factor in building proficiency in reading) ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ (2563) สรุปว่า การอ่านออกเสียงให้เด็ก ฟัง จะพัฒนาคำศัพท์ 3 ระดับ เริ่มจากคลังคำศัพท์เพื่อการฟัง (listening vocabulary) ซึ่งคำศัพท์เหล่านี้จะเป็นพื้นฐานไปสู่การพัฒนาคำศัพท์เพื่อการพูด (speaking vocabulary) และกลายเป็นคลังคำศัพท์เพื่อการเขียน (written vocabulary) ตามลำดับ เด็กที่เข้าใจในคำศัพท์ในภาษามากจะเข้าใจในสิ่งที่พ่อแม่และครูพูด เมื่อเด็กเข้าสู่วัยเรียนและเข้าเรียนในชั้นเรียนจะสามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้น เนื่องจากเข้าใจในเนื้อหาที่ครูสอนอย่างถูกต้อง ส่วนการอ่านออกเสียงโดยนักเรียนนั้น สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2562) อธิบายว่า การอ่านออกเสียงของนักเรียน เน้นการฝึกการอ่านให้ถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำเสียงเหมาะสม แบ่งวรรคตอนได้ถูกต้อง อ่านอย่างคล่องแคล่ว ไม่ตกหล่น สามารถจดจำคำอ่านได้อย่างแม่นยำ ไม่สะกดคำไปทีละคำ โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงควรมุ่งพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธีและตามความนิยม ครูต้องสนับสนุนให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้อย่างชัดเจน และหมายรวมถึงการพัฒนาการอ่านออกเสียงโดยการเน้นเสียง การแบ่งจังหวะ และเว้นวรรคตอนให้ถูกต้องด้วย

การอ่านออกเสียง มีความสำคัญในการพัฒนานักเรียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในเด็กวัยเริ่มเรียน Jiban (2020) อธิบายว่า แม้ว่าการอ่านออกเสียงจะเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ถือปฏิบัติเป็นปกติอยู่แล้ว แต่สิ่งที่สำคัญ คือ การอ่านออกเสียงโดยเฉพาะจากผู้ที่มีความสามารถในการอ่านออกเสียงที่เชี่ยวชาญจะช่วยให้เด็กที่เรียนอ่อนได้ฟังเสียงเหล่านั้น และเข้าใจในเสียงและรูปภาษา ทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนก้าวข้ามข้อจำกัดด้านการอ่านจนสามารถฝึกฝนการอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว โดย Haland et al (2021) อธิบายว่า การอ่านออกเสียงเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ถือปฏิบัติเป็นปกติในการสอนการอ่านสำหรับผู้เรียนในวัยเริ่มเรียน โดยเป็นวิธีการสอนที่พัฒนาทักษะ

การรู้หนังสือ (literacy skills) ของนักเรียน รวมถึงเป็นการเพิ่มพูนคำศัพท์ ความเข้าใจและการรับรู้โครงสร้างของรูปภาพ และการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างคล่องแคล่ว

ปัญหาด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียน มีอยู่หลายประการ รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรงไชยศรี (2561) พบปัญหาสำคัญ 2 ลักษณะ คือ 1. การไม่ออกเสียงในเสียงที่ต้องการ (omission) เช่น เสียงพยัญชนะท้าย เสียง ร เรือ และอ่านเสียงควบกล้ำไม่ถูกต้อง และ 2. การแทนที่ของเสียง (substitution) เป็นการสับสนในภาษา เช่น เสียงอักษรสูง-อักษรต่ำ พยัญชนะ ร-ล พยัญชนะที่มีรูปปร่างคล้ายกัน (บ กับ ป หรือ ณ กับ ณ) มาตราตัวสะกด การละ-เพิ่ม-ซ้ำตัวสะกด ไม่สามารถแยกเสียงสระเสียงสั้น-ยาว สระเปลี่ยนรูป-ลดรูป และสระประสมได้ นอกจากนี้ยังพบปัญหาความไม่แม่นยำในการออกเสียงหรือความเคยชินในการออกเสียงแบบผิด ๆ ทั้งนี้ ประพนธ์ สังข (2564) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการอ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้องไว้ว่า มาจากการขาดการฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียง เพราะปัจจุบันนิยมการฝึกอ่านในใจทำให้นักเรียนไม่ได้ฝึกฝนการอ่านออกเสียงอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ไม่ทราบว่าจะอ่านผิดหรืออ่านได้ถูกต้องหรือไม่

หนังสือนิทาน เป็นสื่อการสอนที่มีการนำมาศึกษาและทดลองใช้เพื่อแก้ปัญหาด้านการอ่านของนักเรียน ภัทรขวัญ ลาสงยาง (2561) อธิบายว่า หนังสือนิทาน เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีบทบาทในการเตรียมความพร้อมในการอ่าน นักเรียนที่มีโอกาสในการหยิบจับหนังสือหรือเห็นการอ่านหนังสือของครู หรือผู้ใหญ่ มีแนวโน้มที่จะสนใจในการอ่านหรือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านมากขึ้น หนังสือนิทานจะมีองค์ประกอบสำคัญ คือ “ภาพประกอบ” นักเรียนที่เริ่มต้นเรียนรู้ด้านการอ่านจะสนใจภาพประกอบเป็นลำดับแรก เป็นกระบวนการสำคัญของการกระตุ้นความอยากรู้ในคำบรรยายภาพ หรือตัวหนังสือ ซึ่งครู หรือผู้ใหญ่ จะอาศัยความสนใจเหล่านั้นเชื่อมโยงไปสู่การสอนอ่านต่อไป Batic (2021) อธิบายถึงการใช้หนังสือนิทานเป็นสื่อการสอนในระดับประถมศึกษา สรุปได้ว่า หนังสือนิทาน เป็นสื่อพื้นฐานที่เหมาะสมกับการพัฒนาผู้เรียนในวัยเริ่มเรียน การอ่านโดยใช้หนังสือนิทานในนักเรียนระดับปฐมวัยและประถมศึกษาตอนต้น สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นได้ นักเรียนสามารถอ่านไปพร้อม ๆ กับการดูภาพที่เชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่าน และจะช่วยกระตุ้นการรู้หนังสือและเชื่อมโยงกับเนื้อหาในรูปแบบอื่น ๆ ได้

ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียนในชั้นเรียนหนึ่ง ๆ จะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางภาษาของนักเรียนแต่ละคน รวมถึงคลังคำศัพท์ของนักเรียนที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งเชื่อมโยงกับประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียน Johnson (2017) ชี้ให้เห็นปัญหาของการจัดกิจกรรมการอ่านในชั้นเรียนว่า ครูมักจะไม่ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีกิจกรรมการอ่านร่วมกัน ซึ่งครูควรตระหนักว่าบรรยากาศในชั้นเรียนมีความสำคัญ และควรสนับสนุนให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน การอ่านแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (peer reading) เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันด้านการเรียนรู้การอ่าน ถึงแม้ว่านักเรียนที่ช่วยเหลือเพื่อนจะไม่ใช่นักเรียนที่อ่านเก่ง หรืออ่านได้คล่องแคล่วเท่าใดนัก แต่การจัด

กิจกรรมในลักษณะนี้ส่งผลอย่างมากต่อการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ (social and cognitive landscape) ที่ดีในชั้นเรียน และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะทางภาษาที่สูงขึ้นต่อไปได้ และจะเปลี่ยนทัศนคติของผู้เรียนให้รู้สึกว่าการอ่านเป็นสิ่งที่ยากเข้าร่วมเพราะได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนอีกด้วย Hornby & Greaves (2022) อธิบายถึงการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สรุปได้ว่าเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการพึ่งพาซึ่งกันและกัน โดยต่างฝ่ายต่างมีอิทธิพลต่อกัน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ร่วมกัน จนนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ กลยุทธ์การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน หรือ Peer-Assisted Learning Strategies (PALS) มุ่งเน้นการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยเฉพาะเรื่องการอ่านและการคำนวณ ในส่วนของการอ่านเน้นเรื่องการอ่านออกเสียงแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (partners reading aloud) การอ่านสรุปความ และการอ่านจับใจความ โดยเฉพาะการอ่านออกเสียง นักเรียนที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อนในการเรียนรู้เรื่อง การอ่านออกเสียง จะช่วยแก้ไขการออกเสียงผิด (correcting mispronunciations) และ การทำความเข้าใจความหมายของคำ (decoding words and word meanings) นักเรียนที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อนจะใช้วิธีการสาธิต (demonstration) และให้กำลังใจ/ส่งเสริม (encourage) เพื่อนในการฝึกฝนการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความต้องการพัฒนาหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนให้สูงขึ้น ตลอดจนเป็นการยกระดับการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
- 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

สมมติฐานของการวิจัย

ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงก่อนทดลอง (Pre Experimental Research) โดยมีแบบแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One Group Pretest Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558)

T ₁	X	T ₂
----------------	---	----------------

เมื่อ T₁ คือ การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้
 X คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับ
 การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
 T₂ คือ การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวิจัย

ผู้วิจัยได้เตรียมการโดยกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กระบวนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ระบุตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย และกำหนดแบบแผนการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ออกแบบและสร้างเครื่องมือวิจัย พร้อมทั้งดำเนินการประเมินคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอน โดยใช้ค่าสถิติเป็นตัวกำหนดเกณฑ์การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้วางแผนและดำเนินการทดลอง โดยก่อนการทดลองผู้วิจัยได้วัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pre-test) โดยใช้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำแล้วบันทึกผลการอ่านไว้ หลังจากนั้นจึงดำเนินการทดลอง และเมื่อสิ้นสุดการทดลองให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเข้ารับการทดสอบการอ่านออกเสียงหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Post-test) โดยใช้แบบวัดความสามารถชุดเดียวกับก่อนการจัดการเรียนรู้แต่สลับคำ แล้วจึงนำคะแนนการทดสอบมาเปรียบเทียบความแตกต่าง และให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็น

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความยากง่าย (p) ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ส่วนการทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติ Dependent t-test ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 2 ห้อง รวมนักเรียนทั้งหมด 46 คน ซึ่งโรงเรียนจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 23 คน ได้มาโดยใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยการให้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable) คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ 1) ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ 2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

3. เครื่องมือที่ใช้

3.1 หนังสือนิทาน จำนวน 4 เล่ม ได้แก่ 1) นิทาน เล่มที่ 1 (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคน) 2) นิทาน เล่มที่ 2 (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราด) 3) นิทาน เล่มที่ 3 (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราบ) และ 4) นิทาน เล่มที่ 4 (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราก) ตรวจสอบคุณภาพโดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยผู้เชี่ยวชาญ โดยในภาพรวมมีความสอดคล้องในระดับมากที่สุดทั้ง 4 เล่ม ($M = 4.98$, $SD = 0.02$)

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน เวลา 8 ชั่วโมง มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC) ตั้งแต่ 0.67 - 1.00 โดยมีการแก้ไขปรับปรุงการใช้ภาษาให้มีความชัดเจนและเข้าใจได้ง่ายขึ้นตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.3 แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC) ระดับ 1.00 มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.36 - 0.80 มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.46 - 0.92 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด และค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ 0.98

3.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC) ระดับ 1.00

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้

4.1 ก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้วัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียน ก่อนการจัดการเรียนรู้ (pre-test) โดยใช้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบทในแบบวัดความสามารถ แล้วสังเกตการอ่านของนักเรียน โดยอ่านออกเสียงถูกต้องคะแนน 1 คะแนน อ่านออกเสียงผิด ได้ 0 คะแนน แล้วบันทึกผลการอ่านไว้

4.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง ซึ่งจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 4 แผน รวม 8 ชั่วโมง เริ่มทดลองสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

4.3 เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ตามที่กำหนด ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเข้ารับการทดสอบการอ่านออกเสียงหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (post-test) โดยใช้แบบวัดความสามารถชุดเดียวกับก่อนการจัดการเรียนรู้แต่สลับคำ

4.4 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้มาเปรียบเทียบความแตกต่าง

4.5 หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็น

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์คุณภาพของหนังสือนิทานโดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยผลการประเมินต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1 จึงจะเป็นที่ยอมรับได้

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สถิติ t-test dependent ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

5.3 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาคุณภาพของหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัยได้นำหนังสือนิทานที่พัฒนาขึ้นไปตรวจสอบคุณภาพ ผลการวิจัยมีรายละเอียด ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือนิทาน

รายการประเมิน	M	SD	ผลการประเมิน
ด้านรูปเล่มของหนังสือนิทาน			
1. รูปเล่มสวยงาม คงทน และดึงดูดความสนใจ	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
2. ขนาดของรูปเล่มเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
3. จำนวนหน้าเหมาะสม	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
4. ส่วนประกอบของหนังสือนิทานครบถ้วน	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านรูปเล่มของหนังสือนิทาน	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
ด้านภาพประกอบ			
5. ขนาดของภาพมีความเหมาะสม	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
6. การวาดภาพและการใช้สีสวยงามเหมาะสม	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
7. ภาพประกอบส่งเสริมจินตนาการของผู้เรียน	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
8. ภาพประกอบส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อเรื่อง	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านภาพประกอบ	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
ด้านเนื้อหา			
9. เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
10. สอดแทรกคำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
11. การดำเนินเรื่องชวนติดตาม	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
12. ความยาวของเรื่องมีความเหมาะสม	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านเนื้อหา	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
ด้านการใช้ภาษา			
13. ใช้คำศัพท์เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
14. การบรรยายเรื่องชัดเจนเข้าใจง่าย	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
15. ตัวหนังสือมีความชัดเจน อ่านง่าย	4.67	0.47	ระดับมากที่สุด
16. ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านการใช้ภาษา	4.92	0.12	ระดับมากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
17. ได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่าน	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
18. ได้รับความรู้ที่ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
19. ช่วยส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียน	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
20. ช่วยส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด

รายการประเมิน	M	SD	ผลการประเมิน
รวมเฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับ	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
สรุปภาพรวม	4.98	0.02	ระดับมากที่สุด

จากตาราง 1 พบว่า ผลการประเมินโดยภาพรวมมีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M = 4.98$, $SD = 0.02$) ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้ โดยหากวิเคราะห์รายด้านพบว่า ด้านรูปเล่มของหนังสือนิทาน มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M = 5.00$, $SD = 0.00$) ด้านภาพประกอบ มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M = 5.00$, $SD = 0.00$) ด้านเนื้อหา มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M = 5.00$, $SD = 0.00$) ด้านการใช้ภาษา มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M = 4.92$, $SD = 0.12$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M = 5.00$, $SD = 0.00$)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัยนำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยมีรายละเอียด ดังตาราง 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การทดสอบ	จำนวน (คน)	คะแนนเต็ม	M	SD	t	p
ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (pre-test)	23	30	9.74	3.48	8.11	0.00
ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ (post-test)	23	30	16.35	4.88		

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ($M = 16.35$, $SD = 4.88$) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ($M = 9.74$, $SD = 3.48$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัยนำผลการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 23 คน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มาวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียด ดังตาราง 3

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ข้อที่	รายการ	M	SD	ความคิดเห็น ระดับ
ด้านนิทาน				
1	เนื้อหาของนิทานน่าสนใจ เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย และประสบการณ์ของผู้อ่าน	2.97	0.18	เห็นด้วยมาก
2	ภาพประกอบมีความสวยงาม น่าสนใจ และส่งเสริมจินตนาการ	2.93	0.25	เห็นด้วยมาก
3	ภาพประกอบและเนื้อหานิทานมีความสอดคล้องกัน	2.90	0.30	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ยด้านนิทาน		2.93	0.24	เห็นด้วยมาก
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4	การจัดการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.00	0.00	เห็นด้วยมาก
5	กิจกรรมการเรียนรู้ กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้อยากทำกิจกรรม	2.87	0.34	เห็นด้วยมาก
6	การทำกิจกรรมกลุ่มทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจมากขึ้น	2.97	0.18	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		2.95	0.17	เห็นด้วยมาก
ด้านบรรยากาศในการเรียน				
7	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้มีบรรยากาศการเรียนที่สนุกสนานและน่าสนใจ	3.00	0.00	เห็นด้วยมาก
8	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกตึงเครียด	3.00	0.00	เห็นด้วยมาก

ข้อที่	รายการ	M	SD	ความคิดเห็น ระดับ
9	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่ม และรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อน	3.00	0.00	เห็นด้วยมาก
	ค่าเฉลี่ยด้านบรรยากาศในการเรียน	3.00	0.00	เห็นด้วยมาก
ด้านประโยชน์และการนำไปใช้				
10	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงคำของตนเองได้คล่องแคล่วมากขึ้น	3.00	0.00	เห็นด้วยมาก
11	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.93	0.25	เห็นด้วยมาก
12	การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความภูมิใจในตนเอง จากการช่วยอธิบายความรู้ให้กับเพื่อน ทำให้กล้าซักถามและเข้าใจมากขึ้น	2.90	0.30	เห็นด้วยมาก
	ค่าเฉลี่ยด้านประโยชน์และการนำไปใช้	2.94	0.18	เห็นด้วยมาก
	สรุปภาพรวม	2.96	0.15	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($M = 2.96$, $SD = 0.15$) โดยหากพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากสูงที่สุดลงมา จะสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านบรรยากาศในการเรียน ($M = 3.00$, $SD = 0.00$) ลำดับที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($M = 2.95$, $SD = 0.17$) ลำดับที่ 3 ด้านประโยชน์และการนำไปใช้ ($M = 2.94$, $SD = 0.18$) และลำดับที่ 4 ด้านนิทาน ($M = 2.93$, $SD = 0.24$)

อภิปรายผล

1. คุณภาพของหนังสือนิทาน มีผลการประเมินโดยรวมมีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 เล่ม ($M = 4.98$, $SD = 0.02$) อาจเนื่องมาจากหนังสือนิทาน รูปเล่มของหนังสือนิทานเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ส่วนของภาพประกอบมีความเหมาะสม ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อเรื่อง เนื้อหาชวน

ติดตาม สอดแทรกคำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม ความยาวของเนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน การบรรยายเรื่องชัดเจนเข้าใจง่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของไอรดา ภูเทศ (2564) ที่พบว่าสมุดภาพการ์ตูนในฐานะที่เป็นวรรณกรรมสำหรับเด็กเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สร้างความสนุกสนาน ส่งเสริมความเข้าใจของผู้เรียน เพราะคุณลักษณะสำคัญของหนังสือการ์ตูน เช่น เนื้อหาไม่ซับซ้อน ภาพประกอบสีสันสวยงาม ภาพกับเนื้อเรื่องสอดคล้องกัน เข้าใจง่าย เป็นต้น เหล่านี้ล้วนกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในการเรียนรู้คำศัพท์ เก็บรายละเอียดของเนื้อหาได้แม่นยำขึ้น เพราะสามารถจดจำคำศัพท์พร้อมกับการดูภาพประกอบ ทำให้เกิดความเข้าใจได้อย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับ Macleroy, Sahmland & Hackney (2024) ซึ่งกล่าวถึงหนังสือนิทานกับการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนระดับประถมศึกษา ว่าหนังสือนิทานมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความสนใจของผู้เรียน ให้สนใจชั้นเรียนและโรงเรียน เพราะหนังสือนิทานสามารถให้ในสิ่งที่ครูให้ได้ คือ จินตนาการแบบเด็ก (childlike imagination) ที่เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความหมายของข้อความแบบที่เด็กเข้าใจ (children and meaning making of texts) ซึ่งผลการศึกษาพบว่าหนังสือนิทานช่วยให้ผู้เรียนระดับประถมศึกษาตีความแนวคิดต่าง ๆ ที่สอดแทรกในเนื้อหาได้อย่างซับซ้อนขึ้น (interpret ideas in a more sophisticated way) ซึ่งจะนำไปสู่การคิดอย่างลึกซึ้ง (think deeply) ในอนาคตได้ โดยหนังสือนิทานนั้นยังเปรียบเสมือนพื้นที่ปลอดภัย (safe space) ให้เด็กได้ลองสัมผัสปัญหาในชีวิตจริงได้ (ซึ่งในชีวิตจริงผู้ใหญ่จะพยายามไม่ให้เด็กได้เข้าใจ) โดยเฉพาะการลองสำรวจอารมณ์ความรู้สึกของตนเองที่มีต่อปัญหา (explore emotional relationships) โดยเฉพาะปัญหาที่พบเจอในการใช้ชีวิต เช่น ปัญหาความรัก (big issues of love) การหย่าร้าง (divorce) ความตาย (death) ความรุนแรง (violence) การกลั่นแกล้ง (bullying) และปัญหาสิ่งแวดล้อม (environmental issues) เป็นต้น ซึ่งการศึกษาพบว่าบางปัญหาในเนื้อเรื่องเกิดขึ้นจริงกับผู้เรียน ซึ่งนับเป็นประโยชน์โดยอ้อม อย่างหนึ่งที่คุณสอนจะสามารถรับรู้ถึงปัญหา และอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจ โดยผู้เรียนจะได้เข้าใจและสามารถรับมือกับอารมณ์ความรู้สึกของตนเองที่มีต่อปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ และไม่กระทบต่อการเรียนรู้ในอนาคต

2. ผลการศึกษาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า การใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นนวัตกรรมที่สามารถส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เป็นเพราะการพัฒนาหนังสือนิทานมีความเหมาะสมตามหลักวิชาการ มีการคัดเลือกคำศัพท์จากสถานการณ์การเรียนรู้จริงของผู้เรียน รวมทั้งกระบวนการสร้างหนังสือนิทานภายใต้คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถตรงตามเนื้อหา ทำให้หนังสือนิทานมีองค์ประกอบที่เหมาะสม

ในทุก ๆ ด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของฐิติชญา บรรเรียนกิจ (2562) ที่ศึกษาวิจัย เรื่อง การใช้หนังสือนิทานอีสปเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า หนังสือนิทานสามารถพัฒนาทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์ของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ และยังสอดคล้องกับ ทิศนา แหมมณี (2566) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ด้วยตนเองและด้วยความช่วยเหลือ/ร่วมมือจากเพื่อน ซึ่งนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ในเนื้อหาสาระได้กว้างและลึกขึ้นแล้ว ยังสามารถช่วยผู้เรียนในการพัฒนาทักษะทางสังคมด้วย เช่น การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน การสร้างความสัมพันธ์ การแสวงหาความรู้ ตลอดจนการคิดและการแก้ปัญหา เป็นต้น

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากในทุก ๆ ด้าน โดย Restanto (2016) ที่อธิบายว่า เนื้อหาและภาพประกอบของหนังสือนิทานเหมาะสมกับการใช้เป็นการสอนเพราะผู้อ่านสร้างความเข้าใจผ่านพฤติกรรมของตัวละครเหล่านั้นแล้ว จึงเชื่อมโยงกับการสร้างความหมายทางภาษา Kos (2023) อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนทั้งแบบคู่ (pair) และกลุ่มขนาดเล็ก (small group work) เป็นวิธีการที่ใช้กันทั่วไปในห้องเรียนภาษาเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสได้ตอบกับเพื่อนและฝึกฝนการใช้ภาษาที่กำลังเรียนรู้ โดย Carey et al (2018) อธิบายว่าการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สร้างมิตรภาพและสังคม (friendship and community) ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นผลจากการได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน โดยกิจกรรมที่ได้ร่วมกันทำนั้นเป็นการส่งเสริมและสร้างความมั่นใจของเพื่อนในชั้นเรียน (confidence of peer) ด้วย นอกจากนี้ยังมีผลต่อการลดความเครียด (stress) และความวิตกกังวล (anxiety) ในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ Bone et al (2019) ที่พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมกิจกรรมแบบสนับสนุนส่งเสริม (supportive peer relationships) โดยปราศจากการแข่งขัน ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้บุคคลสามารถพัฒนาทักษะบางอย่างให้สูงขึ้นได้โดยอาศัยการส่งเสริมจากเพื่อน และพัฒนาทักษะการอยู่ร่วมในสังคม (community coexistence) ได้อีกทางหนึ่งด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเรียนรู้จากผู้เรียนคนอื่นโดยใช้หนังสือนิทานเป็นสื่อการเรียนรู้และเครื่องมือในการฝึกฝน หนังสือนิทานควรถูกพัฒนาขึ้นจากความเข้าใจด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาพัฒนาการ และหลักการด้านวรรณกรรมสำหรับเด็ก แต่หากเป็นการใช้หนังสือนิทานที่พิมพ์จำหน่ายทั่วไป หนังสือควรถูกคัดเลือกด้วยเกณฑ์ที่เหมาะสม และได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญก่อนการทดลอง โดยเฉพาะเรื่องความถูกต้องของภาษาและความหมาย

2. การวัดความสามารถผู้เรียนเพื่อจำแนกระดับความสามารถ ก่อนการจัดกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนรู้ ควรมีขั้นตอนการวัดที่รัดกุมและถูกต้องตามหลักวิชาการ เพื่อให้สามารถทราบระดับความสามารถของผู้เรียนอย่างแท้จริง และคัดเลือกนักเรียนผู้สอน (tutors) ได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างความรู้ของนักเรียนที่อยู่ในบทบาทอื่น โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนในกลุ่ม (tutees) เป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยโดยประยุกต์ใช้เทคนิคอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น เทคนิคบทบาทสมมติและการแทนเสียง (role plays and inner voice) เทคนิคการเล่าเรื่อง (story telling) เทคนิคการดัดแปลงเนื้อหา (adaptation) เป็นต้น

2. มาตรการที่เป็นมาตรการที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐานมากที่สุด และยังมีตัวสะกดที่มีรูปสระปรากฏ เช่น ฅ ติ ธิ ทุ และตัวสะกดที่มีรูปพยัญชนะสองตัว เช่น ชร ตร ทธ ทร รล ซึ่งสร้างความสับสนในการอ่านให้ผู้เรียนเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยควรออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้มีการเรียนรู้ตัวสะกดเหล่านี้โดยเฉพาะเพื่อป้องกันความสับสนทางภาษา

บรรณานุกรม

- กัญญา พงศ์พิริยะวนิช. (2561). *การอ่านร้อยแก้วร้อยกรองเชิงนวัตกรรมวรรณศิลป์*. สัมภาษณ์.
- จันทร์ชัย อธิเกียรติ. (2562). *การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จันทรา ด้านคงรักษ์. (2566). *คู่มือการสร้างเสริมความสามารถด้านการสอนอ่านระดับชั้นประถมศึกษา*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐิติชญา บรรเรียนกิจ. (2562). *การใช้หนังสือนิทานอีสปเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน คิวิวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทศนา แคมมณี. (2566). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย* (พิมพ์ครั้งที่ 10). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพันธ์ สังข. (2564). สภาพปัญหาและการแก้ไขการออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำของเยาวชนไทย. *วารสารบัณฑิตสงคมคำ*, 6(1), 150-164. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jsbs/article/view/244099/167583>
- ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์. (2563). *มหัศจรรย์แห่งการอ่านออกเสียง*. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- ภัทรขวัญ ลาสงยาง. (2561). *คิด เขียน สร้าง นิทานและหนังสือสำหรับเด็ก*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี. (2561). *การศึกษาปัญหาการอ่านเขียนของนักเรียนไทยและนักเรียนต่างด้าว และการแก้ปัญหาด้วยแบบเรียนที่พัฒนาตามแนววิธีการสอนแบบโฟนิก*. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.
- สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2562). *ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไอรดา ภูเทศ. (2564). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณกรรมไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้สมุดภาพการ์ตูน* [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Batic, J. (2021). Reading picture books in preschool and lower grades of primary school. *CEPS Journal*, 11(1), 9-26. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1296869.pdf>
- Bone, K., Bone, J., Grieshaber, S., & Quinones, G. (2019). A peer assisted learning (PAL) approach to pre-service teacher professional experiences in Australia: Organizational friendships. *Asia-Pacific Journal of Teacher Education*, 47(4), 347-360.
- Bravo, M. A., Hiebert, E. H., & Pearson, P. D. (2007). Tapping the linguistic resources of Spanish/English bilinguals: The role of cognates in science. In R. K. Wagner, A. Muse, & K. Tannenbaum (Eds.), *Vocabulary development and its implications for reading comprehension*. Guilford.
- Carey, M. C., Kent, B., & Latour, J. M. (2018). Experiences of undergraduate nursing students in peer assisted learning in clinical practice: A qualitative systematic review. *JBI Evidence Synthesis*, 16(5), 1190-1219. <https://doi.org/10.11124/JBISRI-2016-003295>
- Haland, A., Hoem, T. F., & McTigue, E. M. (2021). The quantity and quality of teachers' self-perceptions of read-aloud practices in Norwegian first grade classrooms. *Early Childhood Education Journal*, 49(1), 1-14. <https://doi.org/10.1007/s10643-020-01053-5>
- Hornby, G., & Greaves, D. (2022). *Essential evidence-based teaching strategies: Ensuring optimal academic achievement for students*. Springer Nature.
- Jiban, C. (2020). *Let's talk equity: Reading levels, scaffolds, and grade-level text*. City of Portland.

- Johnson, S. J. (2017). Multimodality and footing in peer correction in reading picture books. *Linguistics and Education*, 41, 20-34.
<https://doi.org/10.1016/j.linged.2017.07.004>
- Kos, T. (2023). Exploring peer support among young learners during regular EFL classroom lessons. *International Journal of Applied Linguistics*, 33(2), 169-189.
<https://doi.org/10.1111/ijal.12456>
- Macleroy, V., Sahmland, S., & Hackney, C. (2024). How can picturebooks and stories transform the way children learn languages and navigate digital spaces in the primary classroom? In G. Bergner & C. Falkenhagen (Eds.), *Storytelling in primary CLIL*. Gabriele Schafer Verlag.
- McCormick, S. (1977). Should you read aloud to your children? *Language Arts*, 54(2), 139-163. <https://www.jstor.org/stable/41404495>
- Restanto, M. (2016). The use of picture book in teaching reading for junior high school students. *Journal of English and Education*, 4(2), 49-62.
<https://ejournal.upi.edu/index.php/L-E/article/view/4632/3231>